

ЛАБІРИНТАМИ СЕРЦЯ - Джерело

Написав Крісман Наталія

Понеділок, 24 січня 2011, 04:50

Ось знов в мою оселю тінь журлива
У гості рветься, наче до подруги.
Я чую її поступ в шумі зливи,
Що крок один - то глибша моя туга.

Журлива тінь через віконну раму
Майнула непомітно й тихо сіла.
І раптом, наче марево з туману,
З цієї тіні вийшов образ милий.

Ти був так близько, погляд твій іскрився,
Зробила крок - а ти, мов за межею...
Так янголи жартують в небовисях
З моєю засумнілою душею.

Мені здавалось - щастя наше поруч,
В пільмі навколо ми до світла йтимем.
Летить мій погляд в небо неозоре,
Туди, де оживають мої рими.

Туди, де світла доля й ніч велична
І день зорить, дарує благодаті.
Почуй мене - тебе, Коханий, кличу
Принад любові разом скуштувати!

Мене розлука більше не лякає,
Нестримно в далечінь стремлюся зором.
Журлива тінь поволі відступає
В обійми ночі... Ти повернеш скоро!

Так вабить шлях, якого не збагнути,
По лабіринтах серця йду невпинно
І прагну відшукати Половину,
З якою я одною стану суттю!